

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4P/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201564
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515201564.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. V. V., nar. XX. X. XXXX, bytom A. E., O. XX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, dieťa rodičov Y. C., nar. X. X. XXXX, bytom J. XXX a W. V., nar. XX. X. XXXX, bytom A. E., O. XX, v konaní o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Súd mení rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/173/2004 zo dňa 1.2.2005 vo výroku o výživnom pre mal. dieťa tak, že toto výživného na mal. V. V., nar. XX.X.XXXX zo strany otca Y. C., nar. X.X.XXXX zvyšuje zo sumy 66,38 eur mesačne (2000 Sk) na sumu 100 eur mesačne, počnúc dňom 2.4.2015, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať vždy do 15-tého dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky W. V..

Dlžné výživné za obdobie od 2.4.2015 do 31.5.2016 vo výške 469,54 eur je otec mal. dieťaťa Y. C. povinný uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok pri neuhradení čo i len jednej splátky a výkonu rozhodnutia.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Matka mal. dieťaťa sa svojím návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 2.4.2015 domáhala, aby súd zvýšil výživné pre mal. V. V., nar. XX.X.XXXX zo strany otca zo sumy 66,38 eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne počnúc dňom podania návrhu na súd.

Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom 4P/173/2004 zo dňa 1.2.2005 bola naposledy upravovaná vyživovacia povinnosť zo strany otca dieťaťa voči mal. V.. Aktuálna výška výživného je 66,38 eur mesačne. Otec dieťaťa si svoju vyživovaciu povinnosť plní. Od roku 2005, kedy bolo naposledy rozhodované o výživnom už ubehlo desať rokov. Vtedy bol mal. V. žiakom prvého stupňa základnej školy. Od 1.9.2014 syn nastúpil na Hotelovú akadémiu v Prešove. Ide o 5 ročné štúdium. Počas týždňa je na internáte, za ktorý uhrádza 80 eur mesačne, pričom je v tom zarátaná aj strava v internáte. Cestovné mesačne uhrádza 20 eur, z čoho 7 eur stojí MHD v Prešove a 13 eur cesta Prešov - A. E. a späť. Synovi dáva 10 eur týždenné vreckové, čiže mesačne 40 eur. Pri nástupe do školy mu musela zakúpiť uniformu, obuv a doplnky pre účely odbornej praxe v kuchyni vo výške 250 eur. Syn musí absolvovať rôzne kurzy - barmanský, baristický a pod., za čo musí platiť. Ostatné výdavky súvisia so zakupovaním bežného šatstva, obuvi, hygieny, liekov a školských potrieb. Syn je zdravý, prekonáva iba bežné ochorenia. Je vedený v alergologickej ambulancii a od jari do jesene berie lieky na alergiu.

Ďalej uviedla, že sa vydala, z jej manželstva s P. V. pochádza mal. P. V., ktorý má vek 4 rokov. Navštevuje MŠ. Manžel si plní svoju vyživovaciu povinnosť k svojim trom maloletým deťom z prvého manželstva. Manžel je SZČO. Uviedla, že je zamestnaná ako krajčírka vo firme A. C. A. E. s priemernou mzdou cca

360 eur mesačne vrátane daňového bonusu na dve deti. Býva spolu s manželom a deťmi v rodičovskom rodinnom dome, kde býva ešte jej mama - dôchodkyňa a sestra s plnoletým zaopatreným synom. Na chod domácnosti prispievajú všetci. Inkasné platby sú vo výške 300 eur mesačne, pričom ona uhradza sumu 100 eur. Platí za internet 15 eur mesačne, TDO - 15 eur na osobu na rok, čiže za rodinu 60 eur ročne, prispieva na domovú daň vo výške 20 eur, keďže celá daň je v sume 60 eur. Za drevo na vykurovanie prispieva sumou 80 eur ročne. Mladší syn má zdravotné problémy kvôli ktorým musí cestovať do Bardejova a Košíc.

Súd uznesením č.k. 4P/63/2015-8 zo dňa 13.4.2015 ustanovil mal. V. kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa.

Súd doručil účastníkom poučenia o ich procesných právach a povinnostiach, kolíznemu opatrovníkovi a otcovi mal. dieťaťa spolu s návrhom na vyjadrenie a vo veci nariadil pojednávanie.

Dňa 24.4.2015 bolo súdu doručené vyjadrenie otca mal. dieťaťa k podanému návrhu, v ktorom uvádza, že s podaným návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasí a žiada ho zamietnuť aj napriek tomu, že je pravdou, že od poslednej úpravy výživného na mal. dieťa uplynulo 10 rokov. Otec dieťaťa poukázal na to, že aj na jeho strane došlo k podstatným zmenám, nakoľko je už 7 rokov ženatý a z jeho manželstva pochádzajú dve mal. deti, dcéra J., nar. X.X.XXXX a syn B., nar. X.X.XXXX. Z dôvodu nedostatku pracovných príležitostí a zdravotných ťažkostí prerušil živnosť a t.č. je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, bez poberania akejkoľvek dávky. V minulosti vykonával prácu na dohodu, avšak v roku 2015 už na dohodu nepracoval. Ďalej poukázal nato, že príjem do jeho rodiny pozostáva iba z rodičovského príspevku manželky a prídavkov na dve mal. deti spolu vo výške 250,24 eur. Ďalej poukázal na výdaje rodiny, ktoré súvisia s platbami Inkasa, na zabezpečenie stravy pre mal. dcéru v predškolskom zariadení, ako aj výdaje na mal. syna. Tieto vyčíslil spolu sumou cca 235 eur mesačne.

Matka mal. dieťaťa na pojednávaní zotrvala na obsahu podaného návrhu a taktiež upravila svoj návrh na zvýšenie výživného tak, že žiadala, aby súd výživné na mal. syna zvýšil minimálne na sumu 100 eur mesačne, poukazujúc nato, že výživné nebolo zvyšované po dobu 10 rokov spätne. Ďalej uviedla, že ona je dlhodobo práceneschopná, jej príjem pozostáva zo sumy nemocenských dávok 200 eur, ktorú poberá od apríla 2015. Poukázala na tú skutočnosť, že dôvodom podania návrhu sú predovšetkým zvýšené výdaje na mal. dieťa. Syn je t.č. žiakom 2. ročníka Hotelovej akadémie v Prešove. V priebehu týždňa býva v internáte, s čím súvisia výdaje za bývanie na internáte v sume 78 eur mesačne. Ďalšie výdaje súvisia s cestovaním do školy v nedeľu a zo školy v piatok, ako aj náklady na cestovanie MHD v Prešove. Poukázala aj na výdaje týkajúce sa odbornej praxe súvisiace so zakupovaním rôzneho ošatenia a obuvi do kuchyne, ako aj výdajov za kurzy, ktoré je potrebné absolvovať, napr. barmanský kurz, na ktorý uhradila 100 eur, výdaje za zakúpenie uniformy 90 eur, na stužkovú 100 eur, kde ide o platby 1 x ročne. Ďalej syn absolvoval vodičský kurz, za ktorý uhradila 350 eur, za baristický kurz je potrebné uhradiť 150 eur. Synovi dáva týždenne vreckové 10 eur. Matka ďalej poukázala aj na ďalšiu vyživovaciu povinnosť, ktorú má k päť ročnému synovi P. pochádzajúcemu z jej manželstva s P. V.. Matka spolu s manželom a deťmi žije u svojej matke v rodičovskom dome, s čím sú spojené výdaje na bývanie a to 100 eur na elektrinu a ďalších 100 eur na vodu a plyn. Taktiež výdaje súvisia s platbami za tuhý komunálny odpad vo výške 15 eur na rok.

Otec na pojednávaní nesúhlasil so žiadnym zvýšením výživného. Poukázal nato, že je od 21.11.2011 v evidencii na úrade práce. Zároveň si v tomto období aj pozastavil živnosť, nakoľko má zdravotné problémy. Ďalej uviedol, že v roku 2014 pracoval na dohodu o vykonaní práce a v roku 2015 vôbec nepracoval, nemal žiaden príjem. Ďalej poukázal na svoje písomné vyjadrenie k podanému návrhu, ako aj na tú skutočnosť, že finančne mu vypomáha jeho svokor, ktorý mu vypomáha zo svojho dôchodku. Otec ďalej na pojednávaní uviedol, že je doma, v podstate nič nerobí, hrá sa v priebehu dňa s dieťaťom. Jeho manželka je t.č. taktiež na materskej dovolenke.

Ďalej uviedol, že v súvislosti so zdravotným stavom užíva lieky a to Pancreolan a liek Qamatel. Otec ďalej uviedol, že prácu si hľadá, avšak neúspešne.

V priebehu konania otec dokladoval, že sa uchádzal o zamestnanie u súkromného podnikateľa v Ľubici, kde potrebovali traktoristu, čo je on vyučený, avšak zamestnávateľ s jeho prijatím do zamestnania nesúhlasil a taktiež aj otec uviedol, že ide o vzdialenosť od jeho bydliska cca 4 až 8 km, čo je dosť ďaleko. Otec taktiež vo svojich výpovediach namietal tie skutočnosti, že pokiaľ nie sú financie, tak nie je nutné, aby syn absolvoval v škole rôzne kurzy a taktiež nebolo nutné, aby si robil vodičák, pokiaľ nie je to z čoho

uhrádzať a taktiež poukázal na tú skutočnosť, že on, keď si chcel robiť vodičské oprávnenie, tak si najprv musel zarobiť na brigáde. Ďalej v plnom rozsahu poukázal na výdaje, ktoré má na chod domácnosti, ako aj na zabezpečenie výživy dvoch maloletých detí.

Kolízny opatrovník na pojednávaní poukázal na tú skutočnosť, že komunikoval aj s maloletým dieťaťom, ktoré sa vyjadrilo k svojim potrebám a po zhodnotení mesačných výdavkov a teda toho, čo dieťa potrebuje v súvislosti so sústavnou prípravou na povolanie a zároveň so svojimi záľubami je preukázané a to bez spomínanej praxe, barmanského kurzu a vodičského oprávnenia, mesačne výdaje v priemer 323 eur a teda navrhol, aby súd výživné na mal. dieťa zvýšil v zmysle návrhu matky.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky a otca mal. dieťaťa, kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s listinnými dôkazmi doloženými do spisu, s písomnými vyjadreniami matky a otca mal. dieťaťa, oboznámil sa s obsahom predložených listinných dôkazov preukazujúcich príjmy, výdaje, rodinné pomery rodičov, lekáorskými správami, s ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

Maloletý V. je dieťa rodičov Y. C. a W. V.. Dieťa bolo rozsudkom tunajšieho súdu č.k. Nc 325/99 zo dňa 2.11.1999 zverené do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný platením výživného po 700,- Sk mesačne od 20.6.1999. Ďalším rozsudkom č.k. 4P 173/2004 zo dňa 1.2.2005 bolo výživné zo strany otca zvýšené na sumu 2.000,- Sk mesačne /66,38 eur/ počnúc dňom 1.2.2005.

V čase posledného rozhodnutia o výživnom pre mal. V. tento mal vek 6-tich rokov.

Matka podala návrh na zvýšenie výživného po vyše 10-tich rokoch od poslednej úpravy výživného.

V súčasnosti je mal. V. žiakom 2. ročníka Hotelovej akadémie v Prešove, má vek 17-tich rokov. Býva v priebehu týždňa v školskom internáte, za ktorý matka uhrádza cca 78,- eur mesačne.

Pokiaľ ide o situáciu na strane matky, táto bola v evidencii na úrade práce od 1.1.1997 do 7.1.1997 a následne v roku 2014 do septembra 2014. Od septembra 2014 do apríla 2015 riadne pracovala vo firme A. C. ako krajčírka. Od apríla 2015 do 10.4.2016 bola práceneschopná. Jej príjem z titulu nemocenských dávok činil sumu 196 eur mesačne.

Od 14.4.2016 je matka v evidencii na úrade práce a zároveň sa zamestnala brigádnickou formou od 18.4.2016 v predajni Trend móda Stará Ľubovňa ako predavačka. Jej priemerný mesačný príjem činí 150 eur. Od 16.4.2016 jej bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok, ktorého výška jej ešte nebola známa, keďže jej nebolo doručené ešte písomné rozhodnutie.

Matka s manželom a deťmi žije v rodičovskom dome, s čím sú spojené výdaje na bývanie a to 100 eur na elektrinu a ďalších 100 eur na vodu a plyn. Taktiež výdaje súvisia s platbami za tuhý komunálny odpad vo výške 15 eur na rok.

Pokiaľ ide o situáciu na strane otca, tento bol v evidencii na úrade práce od 24.12.1996 do 6.1.1997, následne od 20.11.2002 do 30.4.2003 a od 21.11.2011 doposiaľ naďalej je v evidencii na úrade práce. Zo stanoviska otca súd zisťuje, že tento je bez akéhokoľvek príjmu. Určité obdobie, po dobu 1 roka poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške, ktorú nevedel uviesť. Je vyučený traktorista, naďalej má pozastavenú živnosť.

Otec je tiež ženatý a z jeho manželstva pochádzajú dve mal. deti, dcéra J., nar. X.X.XXXX a syn B., nar. X.X.XXXX. Manželka je na materskej. Z dôvodu nedostatku pracovných príležitostí a zdravotných ťažkostí prerušil živnosť. Podľa vyjadrenia otca príjem do jeho rodiny pozostáva iba z rodičovského príspevku manželky a prídavkov na dve mal. deti spolu vo výške 250,24 eur. Ďalej poukázal na výdaje rodiny, ktoré súvisia s platbami inkasa, na zabezpečenie stravy pre mal. dcéru v predškolskom zariadení, ako aj výdaje na mal. syna. Tieto vyčíslil spolu sumou cca 235 eur mesačne.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť (zvýšiť výživné pre mal. dieťa) je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takou zmenou strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napríklad nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb u školopovinných detí, zväčša prechod na iný stupeň školskej dochádzky, zmena majetkových pomerov. Až v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Pri posudzovaní odôvodnených potrieb dieťaťa súd vychádza z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na ich úhradu, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, obuv, nájomné za byt, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravy na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti a schopnosti rodičov.

Matka podaný návrh na zvýšenie výživného opiera predovšetkým o zvýšené náklady súvisiace s vekom mal. dieťaťa, jeho zvýšenými osobnými potrebami vzhľadom na skutočnosť, že je žiakom 2. ročníka strednej školy, ako aj celkovým nárastom životných nákladov oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu o výživnom.

Rozsah výživného v účinnom Zákone o rodine výslovne stanovený nie je, vyplýva však zo všeobecne uznávaného hľadiska, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov a ktorú by dieťaťu rodičia zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti a má plniť nielen základnú vyživovaciu povinnosť, ale má prispievať aj na celkový všestranný fyzický a duševný vývoj maloletého dieťaťa.

Porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia v marci 2005 s okolnosťami v čase súčasného rozhodovania mal súd za preukázané, že za obdobie od posledného rozhodovania o výživnom došlo k takej zmene pomerov u maloletého, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného, nakoľko ide o zmeny, ktoré sa výrazným spôsobom prejavili v jeho pomeroch a ktoré súd vyhodnotil ako relevantné pre zvýšenie výživného.

Maloletý, ktorý je toho času žiakom 2. ročníka strednej školy - Hotelovej akadémie v Prešove, bol v čase posledného rozhodovania o výživnom pred 10-timi rokmi, vo veku 6-tich rokov, a teda nastupoval do 1. ročníka základnej školy.

U mal. V. tak ide od posledného rozhodovania o výživnom o podstatnú zmenu pomerov spojenú so zvýšením výdavkov na všetky odôvodnené potreby vrátane školských tak, ako je chápaná súdnou praxou. Matka teda sama financovala všetky priebežne zvyšované potreby mal. syna. Je potrebné tiež poukázať na skutočnosť, že s pribúdajúcim vekom, rastom, fyzickým a psychickým vyspívaním mal. dieťaťa v dôsledku stúpania cien tovarov a služieb sa zvýšili výdavky na jeho základné hmotné potreby ako sú strava, oblečenie, obuv, hygienické a kozmetické potreby. Taktiež sa zvýšili ďalšie náklady, dôležité a nutné, spojené s plnením povinnej školskej dochádzky dieťaťa ako aj náklady na výdaje súvisiace s prípravou na budúce povolanie t.j. náklady za internát, cestovné, stravné, školské potreby. Zároveň uňho pribudli výdavky spojené s odbornou praxou na ošatenie a absolvovanie rôznych kurzov. Pokiaľ ide o námietky otca v tomto smere, súd je toho názoru, že každé osvedčenie o odbornosti je len v prospech dieťaťa, ktoré bude mať po ukončení štúdia väčšie možnosti na sebarealizáciu pri hľadaní zamestnania /barmanský kurz, baristický kurz a pod. / a rovnako je to tak aj s vodičským oprávnením, ktoré je t.č. v určitých prípadoch nutnosťou.

Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa zárobkových pomerov na strane manžela matky, súd poznamenáva, že tento nie je otcom mal. V. a teda nemá k tomuto dieťaťu vyživovaciu povinnosť.

Vyššie výdavky sú tiež v dôsledku rastu cien v spoločnosti. Iné nároky na oblečenie, stravu a záujmy má šesť ročné dieťa a iné 17-násť ročný chlapec. Podstatnou časťou nákladov u detí vo veku V. sú tiež jednorazové výdavky, platby v škole na začiatku školského roka, zakúpenie väčšiny školských potrieb a pomôcok, ďalej v priebehu školského roka, napr. rôzne výlety. Potom zvýšenie výživného o sumu cca 33,- eur mesačne za viac ako desať rokov od poslednej úpravy výživného, je podľa názoru súdu primerané a zodpovedajúce tomu, čo má prispievať otec pri zohľadnení jeho možností. Pri určení sumy výživného zo strany otca je potrebné do úvahy zobrať aj tú skutočnosť, že matka sa okrem finančného zabezpečenia podieľa na výchove mal. Q. aj svojou osobnou starostlivosťou spojenou so zabezpečovaním a uspokojovaním jeho každodenných potrieb.

Okrem iného súd ma za to, že tvrdenia otca mal. dieťaťa o tom, že tak dlhú dobu nepracuje a jej bez príjmu, sú len účelové a zavádzajúce. Súd uznáva, že v tomto regióne je málo pracovných príležitostí, avšak od novembra 2011 uplynula dosť dlhá doba na to, aby si otec prácu našiel, nakoľko si musí byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti k trom mal. deťom a teda je málo pravdepodobné, že nevykonáva žiadnu, ani sezónnu prácu.

Ako príklad svedčí aj to, že nevyvinul maximálne úsilie pri získaní práce traktoristu, ktoré miesto úrad práce evidoval ako voľné, nakoľko ako vyučený traktorista by nemal mať problém v krátkej dobe zaučiť sa ovládať aj nový typ traktora. Argumentácia, že vzdialenosť 4-5 km na cestovanie do práce je veľká v žiadnom prípade neobstojí.

Pokiaľ ide o tvrdenia otca o nepriaznivom zdravotnom stave, je potrebné povedať, že súdu nebol predložený žiaden lekársky posudok, z ktorého by vyplývali obmedzenia týkajúce sa vykonávania pracovnej činnosti.

Pokiaľ ide o kúpu motorových vozidiel manželom matky mal. dieťaťa, samotná matka uviedla, že sa zakladajú na pravde, vlastníkom týchto vozidiel je doposiaľ leasingová spoločnosť.

Sporenie, ktoré matka synovi založila prostredníctvom účtu švagrinej, bolo realizované v prospech mal. dieťaťa, aktuálne nasporená suma cca 3500 eur je len v prospech mal. dieťaťa. Súd poznamenáva, že takúto možnosť mal otec dieťaťa, ktorý mohol taktiež v prospech syna zriadiť určitú formu sporenia za účelom vykrytia potrieb dieťaťa.

Na základe vyššie uvedeného má tak súd za to, že je potrebné výživné pre mal. dieťa zvýšiť. Súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného musel teda predovšetkým zohľadniť jeho potreby a s prihliadnutím na príjem rodičov toto primerane veku a potrebám maloletého zvýšil na sumu 100,- eur mesačne, ktorú v priebehu konania matka navrhla a upravila oproti pôvodnému návrhu. Pri rozhodovaní súd prihliadol aj na návrh kolízneho opatrovníka prednesený na pojednávaní, ktorým žiadal, aby súd zvýšil výživné v zmysle návrhu matky vzhľadom na odôvodnené potreby mal. dieťaťa.

Takto určené výživné sa javí ako primerané a odôvodňujúce potreby mal. dieťaťa, ale aj schopnosti a možnosti povinného - otca. Pri určení takejto výšky výživného súd prihliadol aj na skutočnosť, že otec na jeho výživu žiadnym iným spôsobom neprispieva nad rámec bežného výživného, t.j. dieťaťu nič navyše nezakupuje.

Začiatok zvýšenia vyživovacej povinnosti súd určil odo dňa podania návrhu na súd, t.j. dňom 2.4.2015. Súd zároveň zaviazal otca mal. V. zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 2.4.2015 do 31.5.2016 vo výške 469,54 eur, ktoré povolil otcovi splácať v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. v pravidelných mesačných splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

Súd pri výpočte dlžného výživného vychádzal zo zvýšeného priznaného mesačného výživného o 33,62 eur čo za uvedené obdobie činí sumu 469,54eur.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože sa jedná o veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.